

Obsah

Věnování	13
Předmluva k druhému vydání	15
Úvod	
I. O rozdílu mezi čistým a empirickým poznáním	35
II. Máme určité apriorní poznatky a samo obyčejné rozvažování nikdy bez takových poznatků není	37
III. Filosofie vyžaduje vědu, která určuje možnost, principy a rozsah všech apriorních poznatků	39
IV. O rozdílu mezi analytickými a syntetickými soudy.	41
V. Syntetické soudy <i>a priori</i> jsou obsaženy jako principy ve všech teoretických vědách rozumu	45
VI. Obecná úloha čistého rozumu	47
VII. Idea a rozvržení zvláštní vědy, která je nazvána kritikou čistého rozumu	50

I. TRANSCENDENTÁLNÍ NAUKA O ELEMENTECH

DÍL PRVNÍ. Transcendentální estetika

§ 1	57
Kapitola první. O prostoru	59
§ 2. Metafyzický výklad pojmu prostoru	59
§ 3. Transcendentální výklad pojmu prostoru	62
Závěry z výše uvedených pojmů	63
Kapitola druhá. O čase	
§ 4. Metafyzický výklad pojmu času	67
§ 5. Transcendentální výklad pojmu času.	68
§ 6. Závěry z těchto pojmů	68
§ 7. Vysvětlení.	71
§ 8. Obecné poznámky k transcendentální estetice	74

DÍL DRUHÝ. Transcendentální logika

Úvod. Idea transcendentální logiky	83
I. O logice vůbec	83
II. O transcendentální logice	86

III. O rozdělení obecné logiky na analytiku a dialektiku	87
IV. O rozdělení transcendentální logiky na transcendentální analytiku a dialektiku	89
 ODDÍL PRVNÍ. Transcendentální analytika	91
Kniha první. Analytika pojmů	91
Část první. O vodítku k odhalení všech čistých rozvažovacích pojmů	92
Kapitola první. O logickém používání rozvažování vůbec	93
Kapitola druhá.	
§ 9. O logické funkci rozvažování v soudech	95
Kapitola třetí	
§ 10. O čistých rozvažovacích pojmech neboli kategoriích	99
§ 11	103
§ 12	106
Část druhá. O dedukci čistých rozvažovacích pojmů	
Kapitola první	
§ 13. O principech transcendentální dedukce vůbec	107
§ 14. Přejít k transcendentální dedukci kategorií	112
Kapitola druhá. Transcendentální dedukce čistých rozvažovacích pojmů	
§ 15. O možnosti spojení vůbec	115
§ 16. O původně-syntetické jednotě apercepce	117
§ 17. Zásada syntetické jednoty apercepce je nejvyšším principem veškerého používání rozvažování	119
§ 18. Co je objektivní jednota sebevědomí	121
§ 19. Logická forma všech soudů spočívá v objektivní jednotě apercepce pojmů v těchto soudech obsažených.	121
§ 20. Všechny smyslové názory jsou podřízeny kategoriím jako podmínkám, za nichž se rozmanitost obsažená v těchto názorech jedině může shromáždit v jednom vědomí	123
§ 21. Poznámka	123
§ 22. Kategorii nelze použít k poznání věcí žádným jiným způsobem než její aplikací na předměty zkušenosti	124
§ 23.	125
§ 24. O aplikaci kategorií na předměty smyslů vůbec	126
§ 25.	130
§ 26. Transcendentální dedukce obecně možného zkušenostního používání čistých rozvažovacích pojmů	131
§ 27. Výsledek této dedukce rozvažovacích pojmů	135
Stručný pojem této dedukce	136

Kniha druhá. Analytika zásad137
Úvod. O transcendentální soudnosti vůbec138
Část první. O schematismu čistých rozvažovacích pojmů140
Část druhá. Systém všech zásad čistého rozvažování147
Kapitola první. O nejvyšší zásadě všech analytických soudů148
Kapitola druhá. O nejvyšší zásadě všech syntetických soudů150
Kapitola třetí. Systematický výklad všech syntetických zásad čistého rozvažování153
1. Axiómy názoru156
2. Anticipace vjemu159
3. Analogie zkušenosti165
A. První analogie: Zásada trvalosti substance169
B. Druhá analogie: Zásada časové posloupnosti podle zákona kauzality174
C. Třetí analogie: Zásada současného bytí podle zákona vzájemného působení neboli společenství187
4. Postuláty empirického myšlení vůbec192
Vyvrácení idealismu197
Obecná poznámka k systému zásad205
Část třetí. O důvodu rozlišení všech předmětů vůbec na phaenomena a noumena209
Dodatek. O amfibolii reflexivních pojmů v důsledku záměny empirického používání rozvažování za používání transcendentální227
Poznámka k amfibolii reflexivních pojmů232
 ODDÍL DRUHÝ. Transcendentální dialektika	
Úvod247
I. O transcendentálním zdání247
II. O čistém rozumu jako sídle transcendentálního zdání250
A. O rozumu vůbec250
B. O logickém používání rozumu252
C. O čistém používání rozumu254
Kniha první. O pojmech čistého rozumu256
Kapitola první. O idejích vůbec257
Kapitola druhá. O transcendentálních idejích262
Kapitola třetí. Systém transcendentálních idejí269
Kniha druhá. O dialektických úsudcích čistého rozumu272
Část první. O paralogismech čistého rozumu273
Vyvrácení Mendelssohnova důkazu trvalosti duše282

Závěr rozřešení psychologického paralogismu289
Obecná poznámka o přechodu od racionální psychologie k racionální kosmologii290
Část druhá. Antinomie čistého rozumu292
Kapitola první. Systém kosmologických idejí293
Kapitola druhá. Antithetika čistého rozumu300
První rozpor transcendentálních idejí304
Druhý rozpor transcendentálních idejí310
Třetí rozpor transcendentálních idejí316
Čtvrtý rozpor transcendentálních idejí320
Kapitola třetí. O tom, jaký má rozum na tomto svém rozporu zájem326
Kapitola čtvrtá. O transcendentálních úkolech čistého rozumu, pokud musí být možno je zcela vyřešit333
Kapitola pátá. Skeptický výklad kosmologických otázek pomocí všech čtyř transcendentálních idejí338
Kapitola šestá. Transcendentální idealismus jako klíč k řešení kosmologické dialektiky341
Kapitola sedmá. Kritické rozhodnutí kosmologického sporu rozumu se sebou samým345
Kapitola osmá. Regulativní princip čistého rozumu vzhledem ke kosmologickým idejím351
Kapitola devátá. O empirickém používání regulativního principu rozumu vzhledem ke všem kosmologickým idejím355
I. Rozřešení kosmologické ideje totality skládání jevů v jeden světový celek356
II. Rozřešení kosmologické ideje totality dělení nějakého daného celku v názoru359
Závěrečná poznámka k řešení matematicko-transcen- dentálních idejí a předběžná poznámka k řešení dynamicko- transcendentálních idejí362
III. Rozřešení kosmologické ideje totality odvozování světových událostí z jejich příčin364
Možnost kauzality prostřednictvím svobody ve spojení s obecným zákonem přírodní nutnosti367
Vysvětlení kosmologické ideje svobody ve spojení s všeobecnou přírodní nutností369
IV. Rozřešení kosmologické ideje totality závislosti jevů vzhledem k jejich existenci vůbec379
Závěrečná poznámka k celé antinomii čistého rozumu382

Část třetí. Ideál čistého rozumu	
Kapitola první. O ideálu vůbec384
Kapitola druhá. O transcendentálním ideálu (<i>Prototypon transcendentale</i>)386
Kapitola třetí. O důkazech spekulativního rozumu, které umožňují usuzovat na existenci nejvyšší bytosti393
Kapitola čtvrtá. O nemožnosti ontologického důkazu Boží existence398
Kapitola pátá. O nemožnosti kosmologického důkazu Boží existence404
Odhalení a vysvětlení dialektického zdání ve všech transcendentálních důkazech existence nutné bytosti410
Kapitola šestá. O nemožnosti fysikotheologického důkazu414
Kapitola sedmá. Kritika veškeré theologie založené na spekulativních principech rozumu420
Dodatek k transcendentální dialektice426
O regulativním používání idejí čistého rozumu426
O konečném cíli přirozené dialektiky lidského rozumu442

II. TRANSCENDENTÁLNÍ NAUKA O METODĚ

[Úvodní text]465
Část první. Disciplína čistého rozumu466
Kapitola první. Disciplína čistého rozumu v dogmatickém používání468
Kapitola druhá. Disciplína čistého rozumu, pokud jde o jeho polemické používání482
O nemožnosti skeptického uspokojení čistého rozumu znesvářeného se sebou samým493
Kapitola třetí. Disciplína čistého rozumu ve vztahu k hypotézám499
Kapitola čtvrtá. Disciplína čistého rozumu ve vztahu k jeho důkazům506
Část druhá. Kánon čistého rozumu513
Kapitola první. O posledním účelu čistého používání našeho rozumu515
Kapitola druhá. O ideálu nejvyššího dobra jako určujícím důvodu posledního účelu čistého rozumu518
Kapitola třetí. O mínění, vědění a víře527
Část třetí. Architektonika čistého rozumu534
Část čtvrtá. Dějiny čistého rozumu545

PŘÍLOHY

Texty z prvního vydání Kritiky čistého rozumu,
které nebyly pojaty do druhého vydání

I. příloha. Předmluva551
II. příloha. Obsah559
III. příloha. Část druhá. Dedukce čistých rozvažovacích pojmů . . .560	
Kapitola druhá. O apriorních základech možnosti zkušenosti . . .560	
Předběžná poznámka561
1. O syntéze aprehenze v nazírání562
2. O syntéze reprodukce v obrazotvornosti562
3. O syntéze rekognice v pojmu564
4. Předběžné vysvětlení možnosti kategorií jakožto poznatků <i>a priori</i>568
Kapitola třetí. O vztahu rozvažování k předmětům vůbec a o možnosti poznávat je <i>a priori</i>570
Souhrnný výklad správnosti a jediné možnosti této dedukce čistých rozvažovacích pojmů577
IV. příloha. Paralogismy čistého rozumu579
První paralogismus – paralogismus substanciality579
Druhý paralogismus – paralogismus simplicity580
Třetí paralogismus – paralogismus personality586
Čtvrtý paralogismus – paralogismus ideality (vnějšího vztahu) . .589	
Úvaha o celku čisté nauky o duši v důsledku těchto paralogismů597
<i>Jmenný rejstřík</i>613
<i>Věcný rejstřík</i>615
<i>Ediční poznámka</i>685